

การพัฒนาชุดการสอนการใช้คำปรากฏรวมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยา
ที่มีความถี่สูง : Do, Get, Give, Have, Make, Take

Development of Instruction Package on Congruent and Incongruent
Collocations of High-Frequency Verbs : Do, Get, Give, Have, Make, Take

ทิศากร ไชยมงคล*

Thisakorn Chaimongkol

Received : November 17, 2021

Revised : March 7, 2022

Accepted : April 27, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างและศึกษาการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการใช้คำปรากฏรวมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง ตามเกณฑ์ E1/E2 (80/80) 2. เปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียนในการใช้ชุดการสอนคำปรากฏรวมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3. ศึกษาพัฒนาการของผลการเรียนรู้แบบเว้นระยะ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนการใช้คำปรากฏรวมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่า t-test และสถิติร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนการใช้คำปรากฏรวมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง ที่สร้างขึ้นนี้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 เมื่อมีค่าเท่ากับ 80/80 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพจากการทดลองชุดการสอน ชั้น 1:1 (แบบเดี่ยว) คือ 92.38/84.11 ผลการทดลองชุดการสอนชั้น 1:10 (แบบกลุ่ม) มีค่าประสิทธิภาพ 92.62/86.67 และผลการทดลองชุดการสอน ชั้น 1:100 (ภาคสนาม) คือ 86.36/86.17 2) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดการสอน แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนและหลังการเรียนจากชุดการสอนของผู้เรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนการใช้คำปรากฏรวมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take ผู้เรียนมีความรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน 3. ผลของการเรียนรู้แบบเว้นระยะให้ผลการเรียนรู้เฉลี่ยภาพรวมดีขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1 ร้อยละ 50.44 ครั้งที่ 2 ร้อยละ 66.11 ครั้งที่ 3 ร้อยละ 80.11 ครั้งที่ 4 ร้อยละ 81.30 ครั้งที่ 5 ร้อยละ 86.56 และครั้งที่ 6 ร้อยละ 91.00 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ชุดการสอน / คำปรากฏรวม / คำสอดคล้อง / คำไม่สอดคล้อง / ความถี่สูง

*อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Lecturer in Business English Program, Pibulsongkram Rajabhat University

ABSTRACT

The objectives of this research were 1. to construct on English instruction package on congruent and incongruent collocations of high-frequency verbs: Do, Get, Give, Have, Make Take, 2. to compare English collocations competency for Business English students in Faculty of Humanities and Social Sciences, and 3. to examine the development of Varied-Spaced Repetition theory with the third-year students of Business English program. This package was analyzed from the theory of Instruction Package from Promwong (2013) and the theory of Varied-Spaced Repetition from Pimsleur (1967). The instruments were the instruction package to promote English collocations and an achievement test. The participants consisted of 30 students at Pibulsongkram Rajabhat University. The statistics used for the data analysis were the efficiency of values E1/E2 (80/80), mean, standard deviation, and dependent t-test. The results were as follows: 1) the instruction package was efficient since it had the efficiency values with Step 1 (1:1) at 92.38/84.11, Step 2 (1:10) at 92.62/86.17, Step 3 (1:100) at 86.36/86.17, 2) The skills after using the collocation instruction package of the experimental group were significantly higher than that before using it at the .05 level. 3) the varied spaced repetition method towards the package was at the high level respectively: the first step was 50.44%, the second was 66.11%, the third was 80.11%, the fourth was 81.30%, the fifth was 86.56%, and the last was 91.00%.

Keywords : Instruction Package / Collocation / Congruent Verbs /
Incongruent Verbs/High-Frequency

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในงานของ Michael (2013) อธิบายความสำคัญของการเรียนการสอนคำศัพท์และองค์ประกอบที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ คือ รูปคำ ความหมาย และการใช้ โดยองค์ประกอบการใช้คำศัพท์มีประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น คือ ความรู้ที่ต้องเรียนรู้ (receptive knowledge) และความรู้ในการใช้คำ (productive knowledge) ซึ่ง Michael (2013), quoted in Nation (2001) คือ หน้าที่ทางไวยากรณ์ (Grammatical functions) และคำปรากฏร่วม (Collocations) โดยการเรียนการสอนการปรากฏร่วมกันของคำศัพท์จะทำให้ผู้เรียนทราบว่า คำไหนหรือลักษณะคำแบบไหนที่เกิดร่วมกับคำศัพท์เป้าหมาย (What words or types of words occur with this one?) และจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ (What words or types of words or types of words must people use with this one?)

คำปรากฏร่วมจึงเป็นระดับภาษาเพื่อการนำไปใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ การใช้คำปรากฏร่วมอย่างเหมาะสมจะทำให้ภาษาของผู้เรียนใกล้เคียงเจ้าของภาษา (Ellis, 1996) ในส่วนกลวิธีการสอนคำศัพท์จำเป็นต้องอาศัยกลวิธีที่จะช่วยทำให้ได้ฝึกการนำไปใช้ ในงานของ Hunt & Begler (1988) กล่าวเกี่ยวกับความจำเป็นของผู้เรียนที่ต้องปฏิบัติมากกว่าเพียงแค่เห็น และจำเป็นที่ต้องได้ยินสำเนียงการออกเสียงและฝึกพูด ทั้งนี้ในงานของ Ellis & Beaton (1993) ยังได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของชนิดของคำและจินตนาภาพที่ชัดเจนต่อการจดจำความหมายของคำ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่กำหนดความสามารถในการเรียน การสร้างจินตนาภาพที่ชัดเจนคือการทำให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้คำว่าคำใดปรากฏร่วมกับคำใด ส่วนการกระตุ้นการจดจำคำศัพท์หรือคำปรากฏร่วมได้นั้น

จำเป็นเป็นอาศัยวิธีการสอน หรือสื่อการสอน หรือแบบฝึกที่มีคุณสมบัติช่วยให้ผู้เรียนมีการจดจำชุดคำศัพท์นั้นได้ยาวนานขึ้น

ในงานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเว้นระยะ (Varied-Spaced repetition) เพื่อเป็นกระบวนการกระตุ้นความทรงจำตามที่ปรากฏในงานของ Pimsleur (1967, quoted in Purdon, 2010) และนักภาษาศาสตร์อื่นๆ เช่น Nation (2001, p.76) ที่เสนอทฤษฎีการทำซ้ำแบบเว้นระยะ หรือ the spaced of repetition คือ การสอนคำศัพท์คำเดิมทีละนิด แต่บ่อยครั้งโดยเว้นระยะการสอน อาจสอนเพียง 3 นาที ในหนึ่งชั่วโมง และสอนอีกครั้งในชั่วโมงถัดไป หรือวันถัดไปหรือ สัปดาห์ถัดไป และพัฒนาชุดการสอนด้วยการออกแบบเนื้อหาในรูปแบบที่แตกต่างออกไป (Varied-Spaced repetition) และนำมาสร้างเป็นสื่อการสอนคำปรากฏร่วม ค้นหาประสิทธิภาพของชุดการสอนด้วยสูตร E1/E2 ของ Promwong (2013) โดยคำปรากฏร่วมที่นำมาใช้เป็นเนื้อหาเป็นคำปรากฏร่วมกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่ในการใช้สูง กลุ่ม do, get, give, have, make, take ซึ่งเป็นคำปรากฏร่วมที่รวบรวมไว้ในงานของ Chimongkol (2021) ซึ่งศึกษาคำปรากฏร่วมคำสอดคล้องกับคำไม่สอดคล้องของกลุ่มคำกริยา do, get, give, have, make, take

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการใช้คู่คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียนในการใช้ชุดการสอนคำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. เพื่อศึกษาการพัฒนาของผลของการเรียนรู้ซ้ำแบบเว้นระยะของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างตามทฤษฎี Varied-Spaced repetition (เนื้อหาที่กำหนดถูกนำเสนอซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างออกไปและนำไปใช้สอนแบบเว้นระยะในการนำเสนอตามระยะเวลาที่กำหนด) เป็นไปตามเกณฑ์ E1/E2 (80/80)
2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอน มีผลคะแนนความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอน มีคะแนนความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง สูงขึ้นต่อเนื่องเมื่อเรียนรู้ซ้ำแบบเว้นระยะ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีการดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพของชุดการสอนได้จากการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 49 คน จากนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยนำชุดการสอนที่สร้างตามทฤษฎี Varied-spaced repetition และหลักการพัฒนาชุดการสอนตามแนวคิดของ Promwong (2013) และตามขั้นตอนการสร้างชุดการสอนไปใช้กับกลุ่มทดลอง 3 คน ในขั้นที่ 1 นำไปปรับปรุง แล้วนำชุดการสอนที่ปรับปรุงจากครั้งที่ 1 ไปใช้กับ

กลุ่มทดลองจำนวน 6 คน ในชั้นที่ 2 (แบบกลุ่ม 1:10) และทดลองนำชุดการสอนที่ปรับปรุงจากชั้นที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 40 คน ในชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นสุดท้าย

2. กลุ่มทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อเปรียบเทียบทักษะก่อนและหลังใช้ชุดการสอนได้จากการสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 30 คน โดยคัดเลือกจากนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนการใช้คำปรากฏร่วมซึ่งพัฒนาตามทฤษฎี Varied-spaced repetition (เนื้อหาถูกนำเสนอซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างออกไปและมีการเว้นระยะในการนำเสนอตามระยะเวลาที่กำหนด) ที่อ้างอิงจาก Pimsleur (1967) และ Nation & Macalister (2009) และตามขั้นตอนการสร้างชุดการสอน นำไปทดลองใช้และหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอนที่อ้างอิงจาก Promwong (2013)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

ขั้นพัฒนาเนื้อหาในชุดการสอน

1. คัดเลือก คำปรากฏร่วม (collocations) คำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take จากงานวิจัย Chaimongkol (2021) และศึกษาบริบทการใช้เพื่อประกอบการทำชุดการสอน โดยใช้เกณฑ์ความถี่ที่ปรากฏในการใช้จริงจากการสำรวจจากคลังข้อมูลภาษา 2 แหล่งคือ British National Corpus (BYN-BNC or BNC) (Davies, 2004) และ Corpus of Contemporary American English (COCA) (Davies, 2008) ประกอบการคัดเลือก

2. นำข้อมูลที่ได้ข้างต้นไปสังเคราะห์เนื้อหาโดยรวม

3. วางโครงเรื่องที่จะเขียน โดยแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อย

4. เขียนนิพนธ์และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเรื่อง

5. สร้างชุดการสอนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ โดยได้ชุดการสอนประกอบไปด้วยเนื้อหาแยกออกเป็น 7 บท คือ

(1) แนะนำคำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้อง

(2) กลุ่มคำกริยา Do

(3) กลุ่มคำกริยา Get

(4) กลุ่มคำกริยา Give

(5) กลุ่มคำกริยา Have

(6) กลุ่มคำกริยา Make

(7) กลุ่มคำกริยา Take

จำนวนคำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องในชุดการสอนที่นำมาจาก Chimongkol (2021) มีจำนวน 221 คำ

6. นำชุดการสอนที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิดูความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหา ประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยและตรวจความถูกต้องของภาษา

7. นำชุดการสอนไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มที่ใช้หาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยแบ่งเป็น 3 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ชั้น 1:1 (แบบเดี่ยว) ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 3 คน และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 โดยใช้เกณฑ์ 80/80

ครั้งที่ 2 ชั้น 1:10 (แบบกลุ่ม) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงไปใช้กับกลุ่มทดลอง 6 คน หาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 โดยใช้เกณฑ์ 80/80

ครั้งที่ 3 ชั้น 1:100 (ภาคสนาม) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงไปใช้ในการสอน 40 คน หาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 โดยใช้เกณฑ์ 80/80

ขั้นพัฒนาแบบทดสอบวัดการใช้

1. วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของชุดการสอน
2. สร้างแบบทดสอบวัดการใช้ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตามจำนวนหน่วยการเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของชุดการสอน
3. นำแบบทดสอบวัดการใช้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้สูตรหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สูตร IOC และให้ผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ตรวจการใช้ และได้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ในด้านไวยากรณ์และการสะกดคำ
4. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน โดยให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทดลองสอนด้วยชุดการสอนแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน
5. นำแบบทดสอบที่ผ่านการนำไปทดลองใช้มาตรวจ แก้ไขแล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ค่าดัชนีความง่ายและค่าอำนาจจำแนก ผลของการหาค่าดัชนีความง่าย ค่าอำนาจจำแนกมีข้อที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์จึงตัดออก เลือกใช้เพียงข้อคำถามที่มีทั้งค่าดัชนีความยากและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ จากทั้งหมด 42 ข้อ และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่น (r) เท่ากับ 0.84 ซึ่งหมายถึงแบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูง เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้มีค่าเข้าใกล้ 1 โดยค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้คือ 0.6-1.0

6. เก็บแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานไว้ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนและทดลองใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนการใช้คำปรากฏร่วมซึ่งพัฒนาตามทฤษฎี Varied-spaced repetition (เนื้อหาถูกนำเสนอซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างออกไปและมีการเว้นระยะในการนำเสนอตามระยะเวลาที่กำหนด) ที่อ้างอิงจาก Pimsleur (1967) และ Nation & Macalister (2009) และตามขั้นตอนการสร้างชุดการสอน นำไปทดลองใช้และหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอนที่อ้างอิงจาก Promwong (2013)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบทดสอบวัดการใช้จัดทำเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยเป็นปรนัยวัดการใช้คำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take

2. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นและทดลองทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความสามารถในการใช้คำปรากฏรวม โดยชุดการสอนแบ่งรูปแบบออกเป็น 6 แบบ คือ แบบใช้ตัวทึบ แบบใช้ตัวอักษรใหญ่กว่าปกติ แบบขีดเส้นตัวอักษร แบบการใช้สี แบบตัวเอียง และแบบผสมผสาน โดยเว้นระยะการสอน ห่างกันครั้งละ 5 วัน สอนวันละ 1 ชั่วโมง รวมสอนเป็นเวลา 6 ครั้ง

3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ทดลองประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัยตามเกณฑ์ E1/E2 (80/80) โดยเลือกแบบแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อน-ทดสอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design)

การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อการหาประสิทธิภาพชุดการสอน วิเคราะห์ตามเกณฑ์ E1/E2

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำปรากฏรวม โดยใช้ สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สูตร-t-test

3. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ซ้ำแบบเว้นระยะ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาชุดการสอนตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ ทั้ง 3 ครั้ง ได้ผลประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดลองชุดการสอน ชั้น 1:1 (แบบเดี่ยว) ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 3 คน

ประเภทแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
แบบฝึกหัด	70	64.67	92.38
แบบทดสอบหลังเรียน	30	25.33	84.44

จากตารางที่ 1 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนรวมคะแนนเฉลี่ยแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 92.38/84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในการทดลองชั้น 1:1 ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องต่าง ๆ เกี่ยวกับชุดการสอนแต่ละบทและได้ทำการแก้ไขปรับปรุงดังนี้

1. พบคำผิดในชุดการสอนที่ 2 ปรับแก้ไขตัวเลือกในข้อ 3, 4, 5

2. พบคำผิดในชุดการสอนที่ 4 the เปลี่ยนเป็น The

ตารางที่ 2 ผลการทดลองชุดการสอน ชั้น 1:10 (แบบกลุ่ม) ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 6 คน

ประเภทแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
แบบฝึกหัด	70	64.83	92.62
แบบทดสอบหลังเรียน	30	26.00	86.67

จากตารางที่ 2 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนรวมคะแนนเฉลี่ยแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 92.62/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 ผลการทดลองชุดการสอน ชั้น 1:100 (ภาคสนาม) ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง 40 คน

ประเภทแบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
แบบฝึกหัด	70	60.45	86.36
แบบทดสอบหลังเรียน	30	25.85	86.17

จากตารางที่ 3 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนรวมคะแนนเฉลี่ยแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 86.36/86.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังในการใช้ชุดการสอนคำปรากฏร่วมคำ สอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ชุดการสอน (N=30)

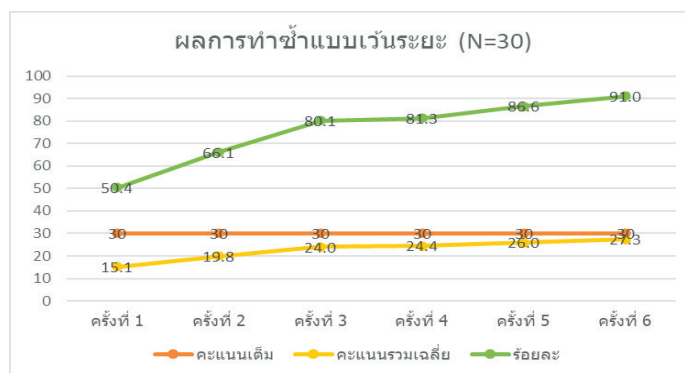
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²	t
คะแนนรวม	30	30	496	8,560	
คะแนนเฉลี่ย	9.27	25.80	16.53	285.33	25.721

t (.01,29) = 2.756

จากตารางที่ 4 แสดงว่าผู้เรียนได้คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 9.27 และได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน 30 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 25.80 ค่า t จากตารางที่ระดับ .05 df 29 มีค่าเท่ากับ 25.721 ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่า t ในตาราง แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้จากชุดการสอนของผู้เรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาของผลการเรียนรู้ซ้ำแบบเว้นระยะ ดังนี้

ผลการทำซ้ำแบบเว้นระยะโดยใช้ชุดการสอนกับผู้เรียนจำนวน 30 คนแสดงด้วยภาพที่ 1 ด้านล่างดังนี้

ภาพที่ 1 ผลการทำซ้ำแบบเว้นระยะโดยใช้ชุดการสอน (N=30)

จากภาพที่ 1 แสดงผลนำเสนอซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปของชุดการสอน 6 รูปแบบ (แบบใช้ตัวทึบ แบบใช้ตัวอักษรใหญ่กว่าปกติ แบบขีดเส้นตัวอักษร แบบการใช้สี แบบตัวเอียง และแบบผสมผสาน) และเว้นระยะในแต่ละครั้งห่างกัน 5 วัน ครั้งที่ 1 ผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยรวมเท่ากับร้อยละ 50.4 ครั้งที่ 2 ผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนร้อยละ 66.1 ครั้งที่ 3 ผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน หรือร้อยละ 80.1 ครั้งที่ 4 ผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.3 ครั้งที่ 5 ผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 86.6 และครั้งที่ 6 ผู้เรียนได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 91.0 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนการใช้คู่คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take ที่สร้างขึ้นนี้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 เมื่อมีค่าเท่ากับ 80/80 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดการสอนมีค่า t จากตารางที่ระดับ .05 df 29 มีค่าเท่ากับ 25.721 ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่า t ในตาราง แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนและหลังการเรียนจากชุดการสอน ของผู้เรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนการใช้คู่คำปรากฏร่วมคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องกลุ่มคำกริยาที่มีความถี่สูง Do, Get, Give, Have, Make, Take ผู้เรียนมีความรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

เมื่อเปรียบเทียบงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายกันเพื่อส่งเสริมการใช้คำปรากฏร่วม เช่นงานของ Goudarzi & Raouf Moini (2012) ที่ใช้หลักการ Input enhancement กับสื่อการสอนคำปรากฏร่วมใน 3 รูปแบบ คือ การทำคำปรากฏร่วมเป็นตัวทึบ (bold collocations), การให้คำอธิบายคำปรากฏร่วมด้วยภาษาแม่ (L1 glossed collocations) และคำปรากฏร่วมในข้อความที่ไม่มีการไฮไลต์ (non highlighted (text only) collocations) รวมถึงมีการสอบหลังเรียน 2 ครั้งโดยเว้นระยะห่างกัน 2 สัปดาห์ โดยผลคือนักเรียนที่ได้เรียนด้วยสื่อคำปรากฏร่วมที่มีคำอธิบายด้วยภาษาแม่แสดงผลทางการเรียนได้ดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยสื่อนี้ จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ในประเด็นการให้คำแปลภาษาไทยของคำปรากฏร่วมควบคู่กับการใช้ลักษณะการนำเสนอที่หลากหลายด้วยชุดข้อมูลเดิมตามแนวทางของทฤษฎี Varied-spaced repetition ที่งานวิจัยนี้ใช้ คือ การใช้ตัวทึบ การขีดเส้น การใช้ตัวอักษรใหญ่กว่าปกติ การใช้ตัวเอียง และการใช้แบบผสมผสาน นั้น ช่วยให้การเรียนรู้คำปรากฏร่วมของผู้เรียนดีขึ้น โดยการให้ความหมายภาษาไทยกับคำปรากฏร่วม ทั้งคำแปลที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องนั้นเป็นส่วนเสริมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำปรากฏร่วมได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยต่างๆ ซึ่งในงานของ Chaimongkol (2021) ได้สรุปและอ้างถึงคำปรากฏร่วมคำไม่สอดคล้องว่ามีแนวโน้มสร้างปัญหาในการเรียนมากกว่าคำปรากฏร่วมคำสอดคล้อง ดังนั้นการนำเสนอคำปรากฏร่วมพร้อมกับคำแปลความหมายในภาษาแม่จึงเป็นสิ่งสำคัญ (Yamashita & Jiang, 2010; Zhou, 2016; Sanguannam, 2017; Nakata, 2006) โดยงานวิจัยนี้คัดเลือกคำปรากฏร่วมทั้งแบบคำสอดคล้องและคำไม่สอดคล้องโดยใช้เกณฑ์ความถี่ในการใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกจากจำนวน 397 คำที่ปรากฏในงานของ Chiamongkol (2021) ยกตัวอย่างคำที่นำมาเป็นเนื้อหาในชุดการสอนได้ดังนี้

ตัวอย่างคำปรากฏร่วมสอดคล้องและตัวอย่างบทอ่านในชุดการสอน Get

get information	ได้รับข้อมูล	get a refund	ได้รับเงินคืน
get discount	ได้รับส่วนลด	get benefits	ได้รับประโยชน์

ตัวอย่างคำปรากฏร่วมไม่สอดคล้องและตัวอย่างบทอ่านในชุดการสอน Do

Do the shopping	ซื้อของ	do the ironing	รีดผ้า
-----------------	---------	----------------	--------

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำปรากฏร่วม ตามทฤษฎี Varied-Spaced repetition พบว่า ผู้เรียนได้คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 9.27 และได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน 30 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 25.80 สรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น

3. ผลการเรียนรู้ซ้ำแบบเว้นระยะของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่า การเว้นระยะในแต่ละครั้งห่างกัน 5 วัน จากครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 6 ผู้เรียนมีพัฒนาการในการใช้คำปรากฏร่วมสูงขึ้นตามลำดับ

ทั้งนี้ในการนำเสนอจะให้ความหมายภาษาไทยประกอบการสอนและมีการแปลความหมายของบทอ่านทบทวนเพื่อเป็นการทำซ้ำ นอกจากการใช้แนวทางการนำเสนอชุดการสอนตามแนวทางของทฤษฎี Varied-spaced repetition การใช้คำแปลภาษาไทยแบบสอดคล้องและไม่สอดคล้อง การใช้เทคนิคส่งเสริมการช่วยจำโดยทำให้ข้อมูลภาษาที่นำเข้าเด่นชัดขึ้น (Input enhancement) แล้ว ยังได้นำการเรียนการสอนแบบทำซ้ำโดยเว้นระยะมาปรับใช้ โดยกำหนดการทำซ้ำอยู่ที่ 6 ครั้งซึ่งงานวิจัยก่อนหน้านี้ได้สรุปไว้ว่าควรทำซ้ำอย่างน้อย 6-7 ครั้ง เว้นระยะแต่ละครั้งเท่าๆ กัน คือครั้งละ 5 วัน เพื่อเก็บผลการวิจัยในระยะเวลา 1 เดือน โดยในการทำซ้ำแต่ละครั้งผู้วิจัยได้นำเสนอกิจกรรมปรากฏร่วมในรูปแบบต่างๆ เพื่อกระตุ้นการรับรู้ภาษาใน 6 รูปแบบ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมที่ดีขึ้นต่อเนื่องสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการทำซ้ำเช่นกัน (Purdon, 2010; Settles & Meeder, 2010; Goudarzi & Raouf Moini, 2012) ที่ส่วนใหญ่แสดงผลความจำที่ดีขึ้นเมื่อระยะเวลาผ่านไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการทำวิจัยการสร้างหรือพัฒนาชุดการสอนหรือสื่อการสอนที่เกี่ยวข้องกับภาษานั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรนำขั้นตอนของทฤษฎี การเว้นระยะมาใช้ เพื่อให้เนื้อหาที่สร้างขึ้นมานั้นตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำรูปแบบการวิจัยรวมถึงกระบวนการวิจัยไปปรับใช้กับการพัฒนาชุดการสอนสำหรับภาษาอื่นๆ ได้หลากหลาย รวมถึงนำขั้นตอนการพัฒนาตามทฤษฎี การเว้นระยะ ไปใช้กับการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอื่นๆ ได้อีก

References

- Anthony, L. (2014). *AntConc (Version 3.5.8) [Computer Software]*. [Online]. Available : <http://www.laurenceanthony.net> [2021, January 5].
- Chimongkol, T. (2021). Congruent and Incongruent Collocations of High-Frequency Verbs: Do, Get, Give, Have, Make, Take. *Liberal Arts Review*, 16(1), 130-146.
- Davies, M. (2004) *British National Corpus (from Oxford University Press)*. [Online]. Available : <https://www.english-corpora.org/bnc/> [2021, January 6].
- _____. (2008) *The Corpus of Contemporary American English (COCA): One billion million words, 1990-2019*. [Online]. Available : <https://www.english-corpora.org/coca/> [2021, January 10].

- Ellis, N. (1996). Sequencing in SLA: Phonological memory, chunking and points of order. **Studies in the Second Language Acquisition**, 18, 91-126.
- Ellis, N. & Beaton, A. (1993). Psychological determinants of foreign language vocabulary learning. **Language Learning**, 43(4), 559-617.
- Hunt, A & Beglar, D. (1998). Current research and practice in teaching vocabulary. **The Language Teacher**. [Online]. Available : <http://langue.hyper.chubu.ac.jp/jalt/pub/tlt/98/jan/hunt.html> [2021, January 17].
- Michael, L.-C. (2013). **Teaching Vocabulary**. USA : TESOL International Association.
- Nation, I.S.P. (2001). **Learning Vocabulary in Another Language**. Unites Kingdom : Cambridge University Press.
- Nation, I.S.P & Macalister, J. (2009). **Language Curriculum Design**. Abingdon, Oxon : Routledge.
- Nation, P. (2020). What matters in vocabulary learning?. In **The Online Seminar held by Teaching English as a Foreign Language (TEFL)**, June 28, 2020. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Promwong, C. (2013). Media Performance Testing or Teaching Series. **Silpakorn Education and Research Journal**, 5(1), 7-20
- Purdon, J. (2010). The effect of Spaced Repetitions on Vocabulary Retention in Young Japanese Learners. **Ritsukyō jogakuin tannki daigakuiyō**, (42). 41-54.
- Settles, B. & Meeder, B. (2010). A Trainable Spaced Repetition Model for Language Learning. In **Proceedings of the 54th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics**, August 7-12, 2016(pp.1848-1858). Berlin : Germany.
- Goudarzi, Z. & Raouf Moini, M. (2012). The Effect of Input Enhancement of Collocations in Reading on Collocation Learning and Retention of EFL Learners. **International Education Studies** 5(3), 247-258.
- Nakata, T. (2006). English collocation learning through meaning-focused and form-focused activities: Interactions of activity types and L1-L2 congruence. In **Proceedings of the 11th Conference of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics**. 1 January 2006 (pp.154-168). Rikkyo University : Japan.
- Sanguannam, S. (2017). A study on “Delexical Verb+Noun” collocation errors of Thai EFL intermediate and advanced learners. **Journal of Liberal Art**, 17(2), 59-84.
- Yamashita, J. & Jiang, N. (2010). L1 influence on the acquisition of L2 collocations: Japanese ESL users and EFL learners acquiring English collocations. **TESOL Quarterly**, 44, 647-668
- Zhou, X. (2016). A corpus-based study on high frequency verb collocations in the case of “Have”. **International Forum of Teaching and studies**, 12(1), 42-50.